

BR JOZEF VANDENBROUCKE
geboren te Lo-Reninge op 9 juni 1926
overleden te Oostakker
op 23 februari 2003

Geboren Reninge, Lo-Reninge op 9 juni 1926. Hij deed zijn eerste professie in de Congregatie van de Broeders O.-L.-Vrouw van Lourdes op 15 augustus 1959. Hij overleed, gesterkt door het ziekensacrament, in het broederhuis te Oostakker op 23 februari 2003.

‘Wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?’ Zoals de man in het evangelie was Br. Jean-Marie van jongs af met die vraag bezig. Hij legde ze voor aan de Heer, die hem prompt antwoordde: ‘Hou van God en hou van je naaste’.

Geboren en opgevoed in een vrij groot gezin, dat de sfeer van geloof en goedheid ademde, hield de jongeman van het leven en genoot ervan met volle teugen. Spontaan gunde hij dat goede leven ook aan de anderen: hij zou een vreugdezaaier worden.

Daartoe had de Schepper hem begenadigd met een goed hart, een opgeruimd karakter en een flinke dosis humor. Joviaal en vlot in de omgang, werd hij de vriend van jong en oud.

Aanvankelijk was hij ‘surveillant’, maar het toezicht op de gedragingen en studievoortgang van de leerlingen lag hem minder. Het werk in de keuken, als gulle broeder kok, lag hem beter. Uiteindelijk heeft de Heer hem, zoals de barmhartige Samaritaan, geleid naar de slachtoffers van de maatschappij - de verweesde, in de steek gelaten, thuisloze – jonge mensen. Broeder Jozef werd diep geraakt door hun noden, luisterde aandachtig en geduldig naar hun verhalen van leed en vereenzaming, en schiep voor hen een thuis. ‘Huis Vogelzang’ te Lebbeke werd de plaats waar mensen als gekwetste vogels verzorgd en verpleegd werden, totdat ze schoongemaakt van binnen en van buiten, weer konden fluiten en wegvliegen, op eigen vleugels. De goede huisvader vond daarnaast nog de gelegenheid om zich in te zetten voor de zieken, in de kliniek te Aalst.

Vele jaren heeft broeder Jozef dat volgehouden, met de gewaardeerde medewerking van medebroeders, de Heer dienend in mensen. In maart 1998 kwam hij naar Oostakker op rust. Met zijn hart nog steeds bij zijn tehuis, had hij het zichtbaar nog enige tijd moeilijk. Later kon hij weer genieten van de vakanties aan de zee en op de heide, de vertrouwde plekken waar hij met zijn huisgenoten was geweest en ook van de invitaties door vrienden en familie. Het goede leven had hem niet verlaten.

De laatste paar jaren waren voor broeder Jozef weer wat moeilijker omdat lichamelijke ongemakken de overhand kregen. Hij moest vaak het bed of de kamer houden of verbleef in het ziekenhuis. Zacht is hij op dinsdagmorgen 23 februari voorgoed ingeslapen.